

الزامات عمومی

نسبت لاغری اعضا $\lambda = \frac{KL}{r}$ کنترل $\lambda \leq 200$ (اعضای فشاری)

L: طول مهارشده عضو حول محور کمانش مورد نظر **r**: شعاع ژیراسیون مقطع عضو حول محور کمانش مورد نظر **K**: ضریب طول موثر

پارامتر **K** ضریب طول موثر ستون نام دارد و $L_e = KL$ طول موثر ستون می‌باشد. در واقع L_e به فاصله بین دو نقطه عطف کمانش ستون تحت بار فشاری گفته می‌شود.

بار محوری که به ازای اندکی افزایش، قبل از جاری شدن ستون، ستون دچار بار کمانشی ستون‌ها ناپایداری شده و کمانش می‌کند.

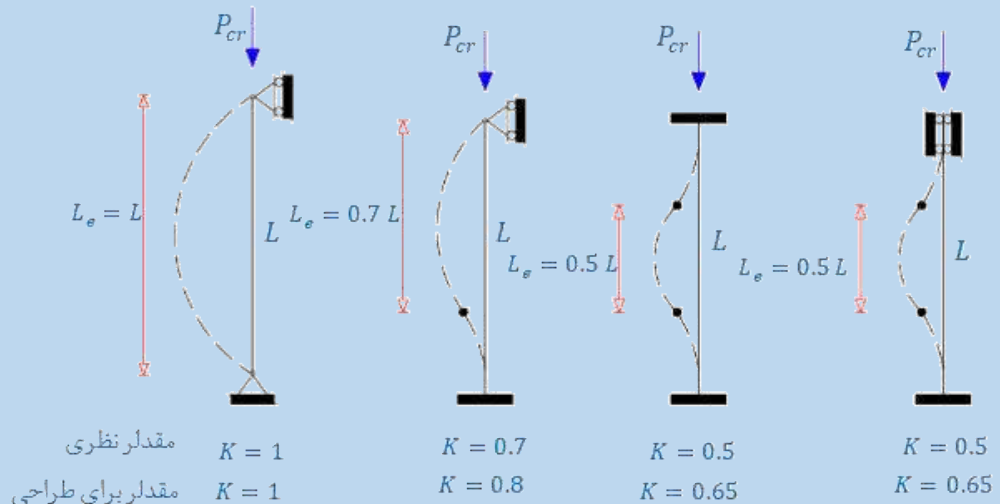
تعریف
$$P_{cr} = \frac{\pi^2 EI}{(L_e)^2} = \frac{\pi^2 EI}{(KL)^2}$$

به قاب‌هایی گفته می‌شود که در آن‌ها پایداری جانبی و مقاومت در برابر بارهای جانبی به سختی خمشی ستون‌ها وابسته نبوده و در آن‌ها حرکت قاب با تکیه کردن بر مهاربندی‌های مورب، دیوارهای برشی یا به شیوه‌ای مشابه مقید می‌شود.

به قاب‌هایی گفته می‌شود که در آن‌ها فقط سختی جانبی قاب‌ها در پایداری جانبی موثر هستند و قاب به دیوار برشی یا مهاربندی متکی نیست.

نکته: با توجه به رابطه P_{cr} ضریب طول موثر و بار بحرانی رابطه عکس دارند و در نتیجه هر چه ضریب طول موثر بزرگ‌تر شود بار بحرانی قابل تحمل ستون کاهش یافته و ستون ضعیف‌تر می‌شود.

۱ ضریب طول موثر ستون‌هایی با شرایط تکیه‌گاهی ایده‌آل در زیر تعدادی ستون با شرایط تکیه‌گاهی ایده‌آل همراه با ضرایب طول موثر نظری آن‌ها نشان داده شده است. با توجه به اینکه ایجاد شرایط تکیه‌گاهی ایده‌آل در عمل امکان‌پذیر نیست، از این‌رو در این‌گونه ستون‌ها باید از مقادیر پیشنهادی در طراحی استفاده کرد.

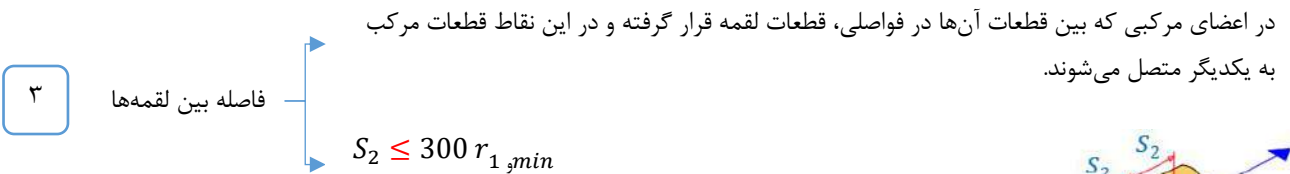
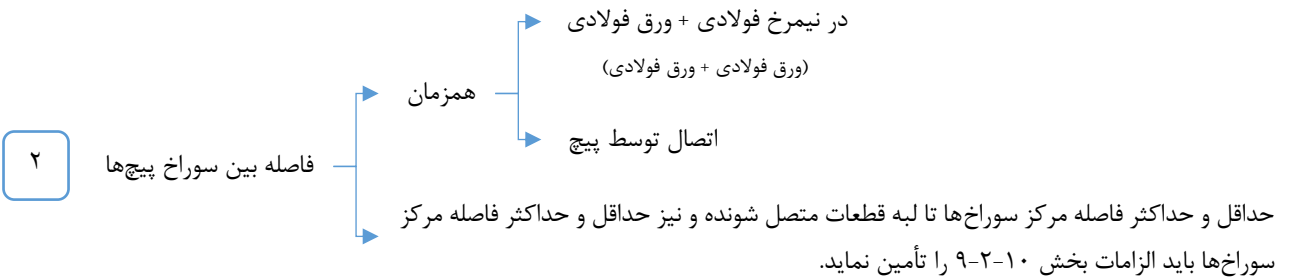
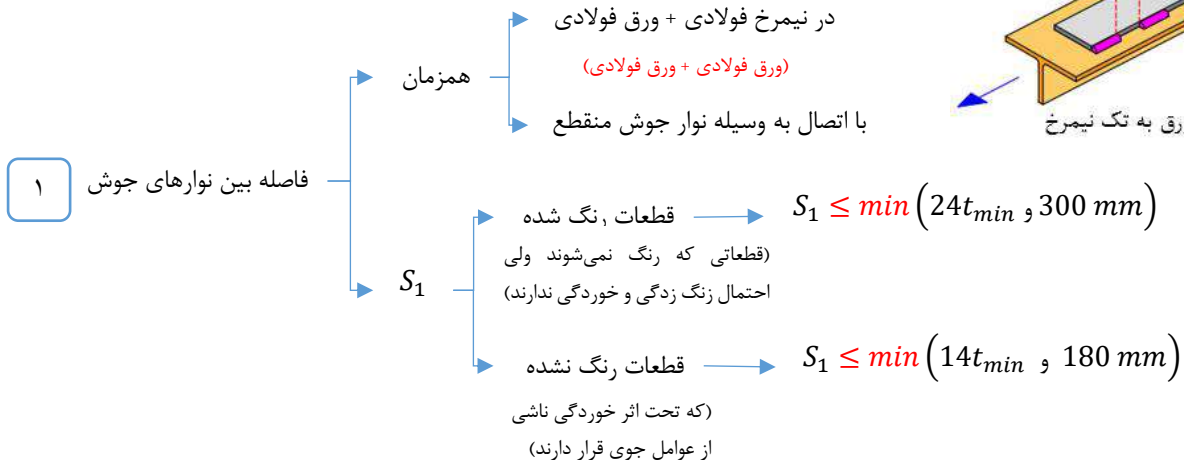

تعیین نسبت لاغری اعضا (بند ۱۰-۲-۴-۳)

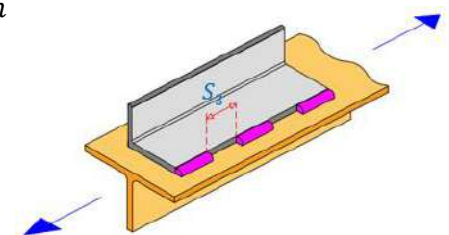
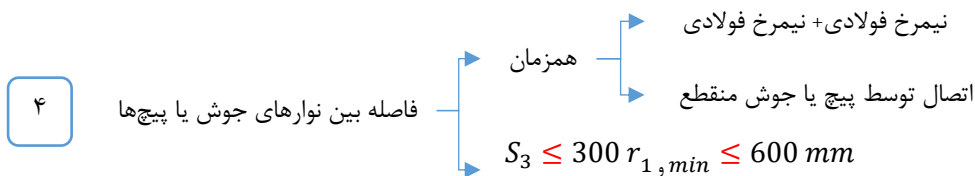
ضریب طول موثر ستون (K) (پیوست ۲)

اعضا کششی خاص

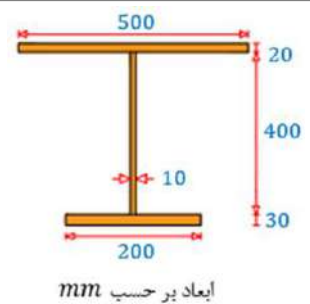
در طراحی اعضای کششی مرکب از چند نیمرخ یا نیمرخ و ورق، الزامات زیر باید تامین شوند.

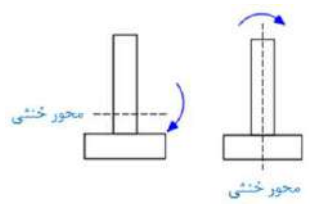

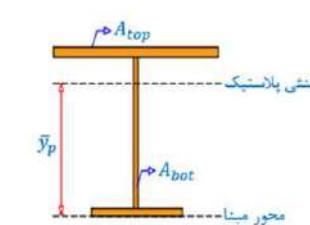
نکته: S_2 فاصله بین لقمه‌ها باید طوری انتخاب شود که نسبت لاغری هر یک از اجزای تشکیل‌دهنده عضو در فاصله‌ی آزاد از ۳۰۰ بیشتر نباشد.

جدول نحوه محاسبه مشخصات هندسی مقاطع

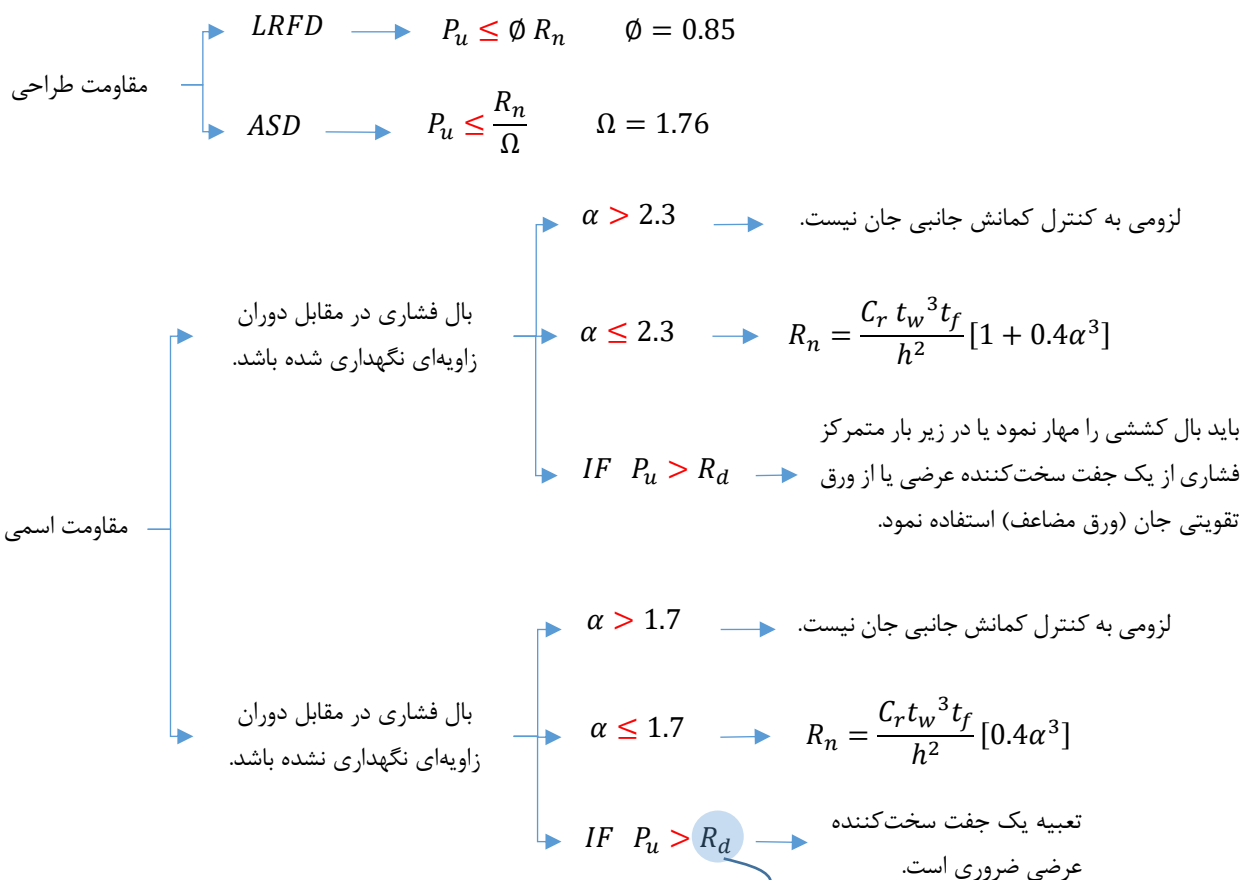
	پارامتر	سطح مقطع (mm^2)
	تعریف	برشی از عضو عمود بر محور طولی عضو، مقطع گفته می‌شود.
	رابطه	$A = \sum A_i$
	توضیح	مساحت از حاصلضرب ابعاد (طول $\times$ عرض) محاسبه می‌شود. مجموع مساحت همه‌ی قسمت‌های یک مقطع را به عنوان سطح مقطع می‌شناسیم.
	مثال	$A = \sum A_i = (20 \times 500) + (400 \times 10) + (200 \times 30) = 20000 \text{ mm}^2$

	پارامتر	محور خنثی الاستیک (mm)
	تعریف	مکان هندسی نقاطی از مقطع است که دارای تغییر طول نسبی صفر در حین خمش هستند.
	رابطه	$\bar{y}_e = \frac{\sum \bar{y}_i A_i}{\sum A_i}$
	توضیح	<p>۱- یک محور مینا برای مقطع انتخاب می‌شود که اغلب تار بالایی یا پایینی مقطع است.</p> <p>۲- محور خنثی الاستیک که موازی محور مینا است، در یک محل فرضی در نظر گرفته می‌شود. فاصله محور خنثی تا محور مینا را $\bar{y}_e$ می‌نامیم که قصد محاسبه آن را داریم.</p> <p>۳- مقطع را به اجزای مستطیلی و ساده تقسیم کرده و آن‌ها را با شماره ۱ تا n نامگذاری می‌کنیم.</p> <p>۴- مجموع حاصل ضرب فاصله مرکز سطح هر جزء تا محور مینا در مساحت هر جزء را در صورت کسر محاسبه می‌کنیم.</p> <p>۵- مجموع مساحت هر جزء را در مخرج کسر محاسبه می‌کنیم.</p>
	مثال	$\bar{y}_e = \frac{\sum \bar{y}_i A_i}{\sum A_i} = \frac{(220 \times 30) \times 15 + (400 \times 10) \times 230 + (500 \times 20) \times 440}{(200 \times 30) + (400 \times 10) + (500 \times 20)}$ $\bar{y}_e = 270.5 \text{ mm}$

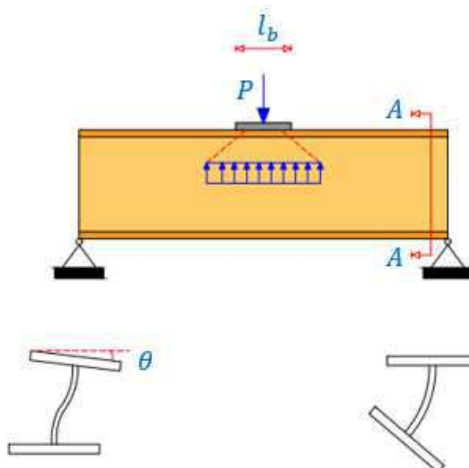
	پارامتر	محور خنثی پلاستیک (mm)
	تعریف	محور خنثی پلاستیک مقطع را به دو بخش با مساحت‌های مساوی تقسیم می‌کند.
	رابطه	$A_{Top} = A_{Bot} \rightarrow \bar{y}_p = ?$
	توضیح	<p>۱- یک محور مینا برای مقطع انتخاب می‌شود که اغلب تار بالایی یا پایینی مقطع است.</p> <p>۲- مقطع را به اجزای مستطیلی و ساده تقسیم کرده و آن‌ها را با شماره ۱ تا n نامگذاری می‌کنیم.</p> <p>۳- محور خنثی پلاستیک $\bar{y}_p$ که موازی محور مینا است، در یک محل فرضی در نظر گرفته می‌شود.</p> <p>۴- فاصله محور فرضی از محور مینا را طوری بدست می‌آوریم که جمع مساحت قطعاتی که در زیر یا بالای محور فرضی قرار دارند نصف مساحت کل شود.</p> <p>۵- فاصله محور مینا تا محلی که مساحت نصف شکل گرفت به عنوان محور خنثی پلاستیک در نظر گرفته می‌شود.</p>
	مثال	$\frac{A}{2} = \frac{(200 \times 30) + (400 \times 10) + (500 \times 20)}{2} = 10000 \text{ mm}^2$ $10000 = (200 \times 30) + (10 \times x) \rightarrow x = 400 \text{ mm}$ $\bar{y}_p = 30 + x = 30 + 400 = 430 \text{ mm}$

الزامات ویژه بال‌ها و جان مقاطع

الزامات این بند مربوط به حالتی است که یک نیروی متمرکز فشاری به عضوی وارد می‌شود که از حرکت جانبی بین بال فشاری تحت بار و بال کششی، در محل اثر نیروی متمرکز، توسط مهار جانبی جلوگیری نشده است.

$$LRFD \rightarrow R_d = \phi R_n \quad \text{و} \quad ASD \rightarrow R_n = \frac{R}{\Omega}$$

بال فشاری در مقابل دوران زاویه‌ای نگهداری نشده است (مقطع A-A)

بال فشاری در مقابل دوران زاویه‌ای نگهداری شده است (مقطع A-A)

نکات: ۱- نحوه طراحی سخت‌کننده و ویژگی‌های آن در بخش ۱۰-۲-۹-۱۰-۳ عنوان شد.

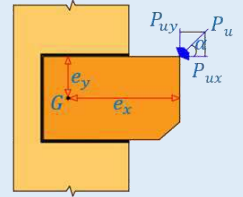
۲- در چارت فوق منظور از بال فشاری، بال بارگذاری شده تحت فشار می‌باشد.

جوش‌ها

نیروی (P_u) همراه با خروج از مرکزیت نسبت به مرکز سطح جوش (نقطه G) می‌باشد. بردار نیرو و مرکز سطح جوش در یک صفحه هستند. → تعریف

مراجعه به جدول E-1 → تعیین مرکز سطح جوش گام ۱

تعیین خروج از مرکزیت نیروی P نسبت به مرکز سطح جوش e_x و $e_y = ?$ → گام ۲

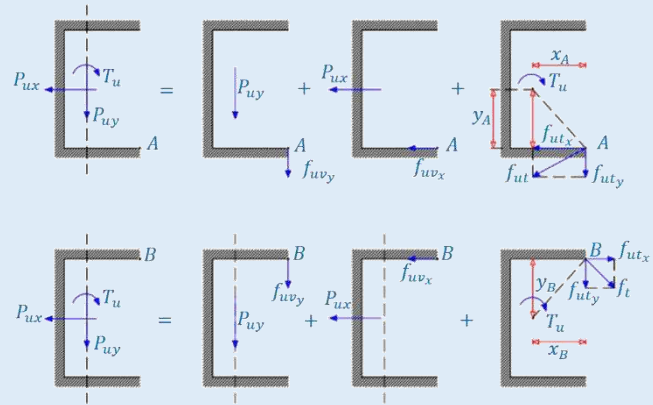

تعیین ممان اینرسی جوش I_{x_w} و I_{y_w} و $J = I_p = I_{x_w} + I_{y_w}$ → گام ۳

محاسبه تنش‌های برشی در نقطه مورد نظر $(f_{uvx})_A = \frac{P_{ux}}{A_{we}}$ و $(f_{uvy})_A = \frac{P_{uy}}{A_{we}}$ → گام ۴

محاسبه تنش‌های پیچشی در نقطه مورد نظر $(f_{utx})_A = \frac{T_u y_A}{J}$ و $(f_{uty})_A = \frac{T_u x_A}{J}$ → گام ۵

$$T_u = P_{uy} \times e_x \pm P_{ux} \times e_y$$

محاسبه برآیند تنش‌های برشی در نقطه مورد نظر گام ۶

نقطه A → $f_{uA} = \sqrt{(f_{uvx} + f_{utx})^2 + (f_{uvy} + f_{uty})^2}$

نقطه B → $f_{uB} = \sqrt{(f_{uvx} - f_{utx})^2 + (f_{uvy} + f_{uty})^2}$

تعیین نقطه بحرانی جوش → نقطه‌ای است که در آن مقدار برآیند تنش‌های برشی نهایی حداکثر می‌باشد. گام ۷

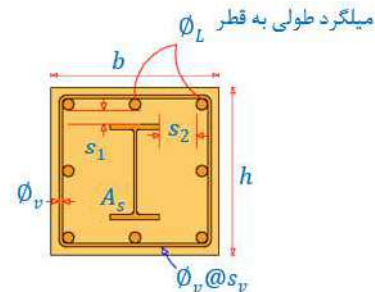
برابر ۱ فرض شود.

به عنوان مثال در روش LFRD f_u نقطه بحرانی $\leq F_{uw} = \phi F_{nw} t_e L_e \rightarrow t_e = ?$ → گام ۸

کنترل بعد جوش محاسبه شده با مقادیر حداقل و حداکثر $t_e = 0.707a \rightarrow a = ?$ و $a_{min} \leq a \leq a_{max}$ → گام ۹

اعضای محوری با مقطع مختلط

- $\frac{A_s}{A_g} \geq 0.01$ و $A_g = bh$
- پوشش بتنی هسته فولادی باید به کمک میلگردهای طولی و تنگ‌های عرضی یا مارپیچ مسلح شوند.
- $\Phi_v \geq 10 \text{ mm}$
- محدودیت‌ها S_v
  - IF $\Phi_v = 10 \text{ mm} \rightarrow S_v \leq 300 \text{ mm}$
  - IF $\Phi_v = 12 \text{ mm} \rightarrow S_v \leq 400 \text{ mm}$
- $(S_v)_{max} \leq \frac{\min(b, h)}{2}$
- $\rho_{sr} = \frac{A_{sr}}{A_g} \geq 0.004$
- S_1 و $S_2 \geq \max(40 \text{ mm}, 1.5 \Phi_L)$

A_{sr} : مساحت میلگردهای طولی

A_g : مساحت کلی مقطع مختلط

S_1 و S_2 : فاصله آزاد بین میلگردها و مقطع فولادی

S_v : فاصله مرکز تا مرکز تنگ‌ها در راستای طول عضو

b و h : ابعاد مقطع مختلط

A_s : سطح مقطع هسته فولادی شامل نیمرخ و ورق‌های تقویتی آن (در صورت وجود)

- مقاومت فشاری طراحی
  - LRFD $\rightarrow P_u \leq \phi_c P_n$ و $\phi_c = 0.75$
  - ASD $\rightarrow P_u \leq \frac{P_n}{\Omega_c}$ و $\Omega_c = 2$
- مقاومت فشاری اسمی
  - $\frac{P_{no}}{P_e} \leq 2.25 \rightarrow P_n = P_{no} \left[0.658 \frac{P_{no}}{P_e} \right]$
  - $\frac{P_{no}}{P_e} > 2.25 \rightarrow P_n = 0.877 P_e$

$$P_{no} = A_s F_y + A_{sr} F_{ysr} + 0.85 f'_c A_c$$

$$(EI)_{eff} = E_s I_s + E_s I_{sr} + C_1 E_c I_c$$

$$P_e = \pi^2 \frac{(EI)_{eff}}{(KL)^2}$$

$$E_c = 0.043 w_c^{1.5} \sqrt{f'_c}$$

پارامترها

$$C_1 = 0.25 + 3 \left[\frac{A_s + A_{sv}}{A_g} \right] \leq 0.7$$

- w_c
  - بتن با وزن مخصوص معمولی $\rightarrow 2300 \frac{Kg}{m^3} \leq w_c \leq 2500 \frac{Kg}{m^3}$
  - بتن با وزن مخصوص سبک $\rightarrow 1400 \frac{Kg}{m^3} < w_c \leq 2300 \frac{Kg}{m^3}$

اعضای محاط در بتن (بند ۱-۲-۸-۲-۱۰)

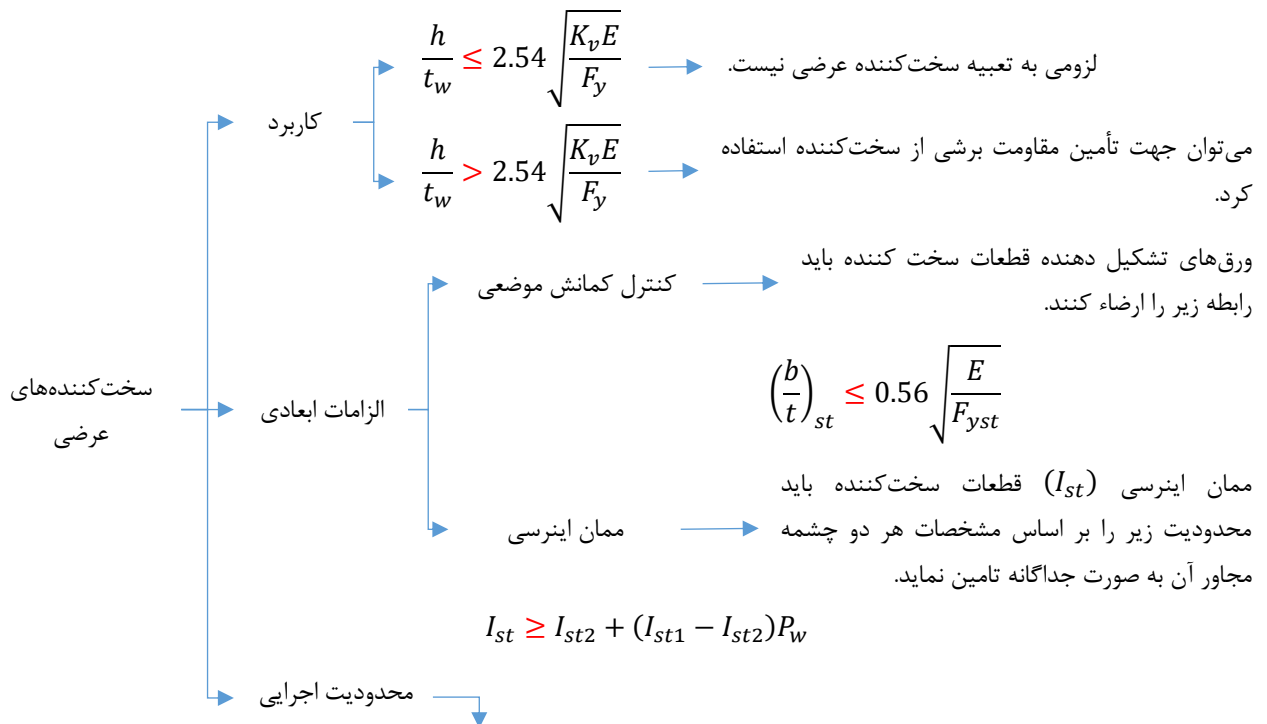
طراحی برشی

 A_w : مساحت جان مقطع t_w : ضخامت جان مقطع k_v : ضریب کماتش برشی ورق جان d : عمق کلی مقطع b_{ft} و b_{fc} : به ترتیب پهناهای بال فشاری و کششی a : فاصله‌ی آزاد بین سخت‌کننده‌های عرضی جان A_{ft} و A_{fc} : به ترتیب سطح مقطع بال فشاری و کششی C_v : ضریب مقاومت برشی جان (نسبت تنش بحرانی کماتش برشی جان به تنش تسلیم برشی فولاد جان)

نکات: ۱- در صورتی که مقاومت برشی اسمی به دست آمده با توجه به عمل میدان کشش کوچک‌تر از مقاومت برشی حاصل از بدون عمل میدان کشش باشد، مقاومت برشی اسمی را می‌توان بدون توجه به عمل میدان کشش محاسبه نمود.

۲- جهت استفاده از عمل میدان کشش وجود سخت‌کننده‌ها الزامی می‌باشد.

۳- استفاده از عمل میدان کشش باعث افزایش مقاومت برشی تیر می‌شود. در صورت استفاده از عمل میدان کشش در محاسبه مقاومت برشی عضو و برقراری رابطه $V_u > V_d$ استفاده از عمل میدان کشش بی‌فایده بوده و باید ضخامت جان افزایش یابد.

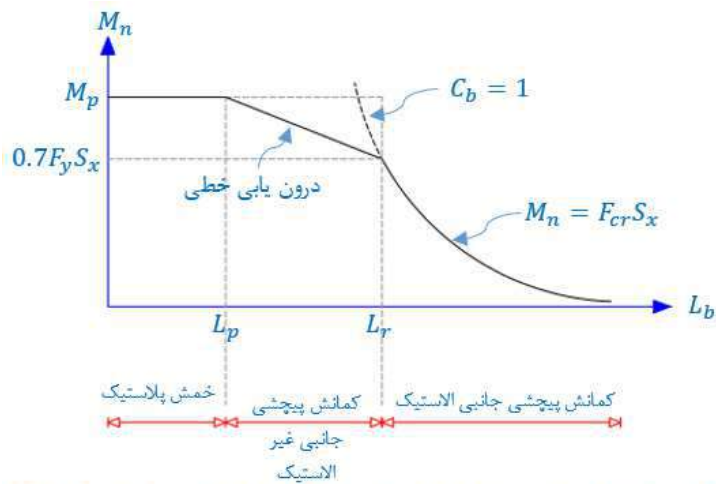
الف) در صورتی که به عمل تماسی مستقیم بین قطعه سخت‌کننده و بال تیر، برای انتقال بارهای متمرکز یا عکس العمل تکیه‌گاهی نیاز نباشد، می‌توان سخت‌کننده عرضی را به بال کششی جوش نداده یا حتی می‌توان قطعه سخت‌کننده را نرسیده به بال کششی قطع کرد. در صورت عدم جوشکاری سخت‌کننده به بال کششی، جوش‌هایی که قطعه سخت‌کننده را به جان تیر متصل می‌کنند باید در فاصله‌ای نه کمتر از ۴ برابر و نه بیشتر از ۶ برابر ضخامت جان از بر جوش اتصال سخت‌کننده به جان و بال کششی ختم شوند.

ب) سخت‌کننده‌های عرضی باید به بال فشاری متصل گردند تا از بلند شدن بال در اثر پیچش جلوگیری به عمل آید.

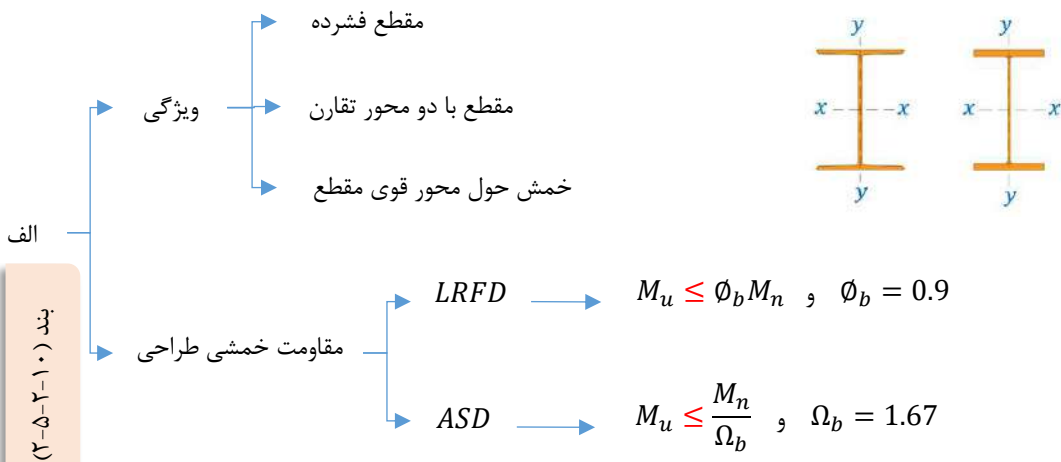
پ) فاصله مرکز تا مرکز پیچ‌هایی که سخت‌کننده‌ها را به جان تیر متصل می‌کنند، نباید از ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر باشد. چنانچه برای اتصال سخت‌کننده‌ها به جان تیر از جوش‌های گوشه منقطع استفاده شود، نباید فاصله آزاد بین جوش‌های منقطع از ۱۶ برابر ضخامت جان و ۲۵۰ میلی‌متر بیشتر شود.

طراحی خمشی

اصول طراحی خمشی

تغییرات مقاومت خمشی اسمی مقطع براساس تغییرات طول مهار نشده L_b برای $C_b = 1$

مقطع I شکل

مقاومت خمشی اسمی (M_n)

$$M_n = \min(M_{n1} \text{ و } M_{n2})$$

حالت حدی تسلیم (Y) $\rightarrow M_{n1} = M_p = F_y Z_x$

- حالت حدی کمانش پیچشی - جانبی
- $L_b \leq L_p \rightarrow$ لزومی به در نظر گرفتن کمانش پیچشی-جانبی نمی‌باشد.
  - $L_p < L_b \leq L_r \rightarrow M_{n2} = C_b \left[M_p - (M_p - 0.7F_y S_x) \left(\frac{L_b - L_p}{L_r - L_p} \right) \right] \leq M_p$
  - $L_b > L_r \rightarrow M_{n2} = F_{cr} S_x \leq M_p$